

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **Mgr. J.**, bývajúcej v B., zastúpenej Mgr. F., advokátom, Advokátska kancelária so sídlom v B., proti žalovanej **S.**, so sídlom v Ž., zastúpenej JUDr. J., advokátom, Advokátska kancelária so sídlom v B., **o náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 25 C 265/2009, o návrhu žalobkyne na prikázanie veci Okresnému súdu Zvolen, takto

r o z h o d o l :

Návrhu na prikázanie veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 25 C 265/2009 Okresnému súdu Zvolen **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žilina predložil na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky návrh žalobkyne Mgr. J. na prikázanie veci inému súdu podľa § 12 ods. 2 O.s.p. z dôvodu vhodnosti.

Žalobkyňa svoj návrh odôvodňovala tým, že viac ako po dvoch rokoch v priebehu správneho konania sa domohla svojej nevinu na vzniku dopravnej nehody, pričom žalovaný sa nijakým spôsobom nezbavil zodpovednosti na náhradu škody v súvislosti so závadami v zjazdnosti cesty, kde mala dopravnú nehodu. Predmetný úsek cesty bol problémový, čo potvrdili svedkovia, napriek tomu súd rozhodol v prospech žalovanej, ktorá je súčasťou Žilinského samosprávneho kraja a mala v porovnaní s ňou zvýhodnené postavenie. Nevidí dôvod, prečo by predmetná vec nemohla byť prikázaná inému súdu v zmysle § 12 ods. 2 O.s.p.

Podľa § 12 ods. 2 O.s.p. vec možno prikázať inému súdu toho istého stupňa aj z dôvodu vhodnosti.

Podľa § 12 ods. 3 O.s.p. o prikázaní veci rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu a súdu, ktorému sa má vec prikázať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal (§ 12 ods. 3 O.s.p.) návrh žalobcu na prikázanie veci Okresného súdu Žilina pod sp. zn. 25 C 265/2009 Okresnému súdu Zvolen z dôvodu vhodnosti a mal za to, že neboli zistené zákonné predpoklady navrhovaného opatrenia podľa § 12 ods. 2 O.s.p.

Predpokladom prikázania veci inému súdu z dôvodu vhodnosti podľa § 12 ods. 2 O.s.p. je predovšetkým existencia okolností, ktoré umožňujú hospodárnejšie a rýchlejšie prejednanie veci. Pritom je však potrebné mať na zreteli, že všeobecná a miestna príslušnosť súdu, ktorý má vec prejednať je zásadou základnou a prípadná delegácia inému súdu je len výnimkou z tejto zásady, ktorú je nutné ako výnimku vykladať reštriktívne. Pokiaľ súd prikáže vec inému súdu podľa § 12 ods. 2 O.s.p. bez toho, aby pre takéto rozhodnutie boli splnené podmienky, poruší tým ústavne zaručené právo zakotvené v čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, podľa ktorej nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi a príslušného sudcu stanoví zákon.

Dôvody vhodnosti podľa § 12 ods. 2 O.s.p. môžu byť rôzne v závislosti od predmetu konania, postavenia účastníkov a iných okolnostiach. Pôjde však predovšetkým o skutočnosti, z ktorých je možné vyvodiť, že iným než príslušným súdom bude vec prejednaná rýchlejšie a hospodárnejšie. Prikázanie veci inému, než príslušnému súdu by sa mohlo prikázať len výnimočne a len zo závažných dôvod, kedy dôvody odňatia príslušnému súdu a jej prikázanie súdu inému, musia byť natoľko významné, aby dostatočne odôvodňovali prielom do citovaného ústavného princípu. Zákon pritom výslovne zakotvuje právo účastníka vyjadriť sa k dôvodom delegácie súdu, ktorému má byť vec delegovaná, aby vhodnosť takéhoto postupu mohla byť zvážená z hľadiska ich pomerov.

Pri posudzovaní dôvodnosti návrhu vzal Najvyšší súd Slovenskej republiky na zreteľ predovšetkým to, že v danom prípade ide o konanie týkajúce sa náhrady škody, ktorá mala vzniknúť žalobkyni v súvislosti s dopravnou nehodou, pričom žalovaná mala zanedbať svoju povinnosť ako správca príslušnej komunikácie tým, že príslušný úsek cesty nebol zjazdný, resp. mal vady. Predmetné konanie sa začalo podaním žaloby na Okresnom súde Žilina 28. decembra 2009. Miestna príslušnosť tejto veci sa riadila zásadou všeobecnej miestnej

príslušnosti súdu, ktorý má vec prejednať, teda ustanovením § 84 O.s.p., podľa ktorého na konanie je príslušný všeobecný súd účastníka, proti ktorému návrh smeruje, ak nie je ustanovené inak. Ide o zákonom vyjadrenú zásadu, aby vec prejednal a rozhodol všeobecný súd odporcu. Dôvodom na výnimku z tejto zásady, na základe návrhu na delegáciu z dôvodu vhodnosti, preto môžu byť len také okolnosti, ktoré celkom jednoznačne a zároveň v súlade so zákonom a ústavným právom na zákonného sudcu odôvodňujú vhodnosť prejednaní veci iným než príslušným súdom.

V prejednávanej veci žalobkyňa návrh na delegáciu veci Okresnému súdu Zvolen odôvodňovala predovšetkým námietkou zaujatosti voči sudcom príslušného súdu, súdu ako takému a odvolaciemu súdu. Žalovaná je inštitúciou Žilinského samosprávneho kraja, má v porovnaní s ňou zvýhodnené postavenie a je pod priamym vplyvom Žilinského samosprávneho kraja.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní veci dospel k záveru, že v súčasnom štádiu konania tu nie sú dôvody, ktoré by odôvodňovali prikázanie veci Okresnému súdu Zvolen.

Nie je totiž preukázané, že by Okresný súd Zvolen prejednal vec hospodárnejšie, prípadne rýchlejšie než Okresný súd Žilina, na ktorom bola podaná žaloba, ktorý je všeobecným súdom odporcu a ktorý už v predmetnej veci aj vykonával úkony, riadne koná, zhromažďuje dôkazy, vykonáva dokazovanie, čoho svedectvom je aj zhromaždený spisový materiál danej veci.

Okolnosť, že žalobkyňa má subjektívny pocit, že príslušný súd nevedie konanie, prípadne nerozhoduje podľa jej predstáv, nemôže byť dôvodom k delegovanej veci z dôvodu vhodnosti, v zmysle vyššie uvedeného Občianskeho súdneho poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto považoval návrh žalobkyne na prikázanie veci a ňou uvádzané dôvody spolu s popisom doterajšieho priebehu konania vo veci a ich hodnotenie z jej subjektívneho pohľadu, za neprijateľné. Akceptáciou takéhoto návrhu by došlo k negovaniu procesných ustanovení zákona upravujúcich miestnu príslušnosť.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky návrhu žalobkyne na prikázanie veci Okresnému súdu Zvolen z dôvodu vhodnosti v zmysle § 12 ods. 2 O.s.p. nevyhovel.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. mája 2014

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová